

[Hans Kjør.]

for offentlige myndigheder og, hvor arbejdstagerne ikke har valgt bestyrelsesmedlemmer, også for en repræsentant for arbejdstagerne efter nærmere af handelsministeren fastsatte regler. Jeg må sige, at det sidste må forekomme at være en rimelig tilføjelse, når vort ønske om at undlade den direkte brede offentlighed er imødekommet. Det har jo en vis sammenhæng med, at vi også har fået imødekommet vores synspunkter med hensyn til virksomhedernes muligheder for at erhverve egne aktier. Det har været fremført, at reglen ingen bekendt nogen sinde har dannet baggrund for misbrug, men at den kan bruges til værn af et selskabs interesser i givne situationer, og det er med tilfredshed, at vi har modtaget de ændringsforslag, som nu fastlægger regler derfor byggende på den gamle lov.

Det er jo det helt afgørende, at vi ved disse to lovforslags gennemførelse kommer i gang med en udvikling i retning af medarbejderindflydelsen og demokrati på arbejdspladsen, og det kan selvsagt kun glæde mit parti, der var først fremme med et initiativ på dette område.

Jeg synes også, det er glædeligt at notere, at 7 af de store erhvervsorganisationer har stillet sig positivt over for denne udvikling, selv om det da også skal nævnes, at de har haft ønsker i denne forbindelse, som ikke har kunnet opnå tilstrækkelig tilslutning.

Jeg vil gøre en enkelt bemærkning med hensyn til, om antallet af beskæftigede skal være 50 eller 100, som erhvervslivet havde ønsket, for at de skal være repræsenteret i bestyrelsen, og jeg gør det på baggrund af, at mit parti i det forslag til folketingsbeslutning, som vi har fremsat, gik ud fra de 100. Det har vi ikke kunnet få tilslutning til, men jeg ønsker at understrege, at denne divergens i tallene ikke er udtryk for noget ønske om frå vor side om en restriktiv holdning til sagens realiteter, men vi har argumenteret ud fra den kendsgerning, at det ikke er paritet mellem tallene i forhold til bestyrelsesvalg og inden for samarbejdsud-

valgene, og derfor ville et højere tal, måske 100, måske 75, nok i højere grad have skabt denne paritet. Vor argumentation er udelukkende gået på de betænkeligheder, der kunne være ved vanskeligheder som følge af, at der ikke er denne paritet.

Vi er tilfreds med, at der kommer en anciennitetsbestemmelse for valgbarheden af disse medarbejderrepræsentanter i bestyrelserne. Vi havde foreslået 2 år, og nu er vi nået til enighed om 1 år. Jeg skal ikke sige andet, end at jeg tror, at de formål, vi tilsigtede med denne anciennitetsbestemmelse, for så vidt opfyldes fuldt ud lige så godt med afgrænsningen til 1 år.

Jeg vil nævne, at netop i spørgsmålet om medarbejderaktionærerne er der en tydeliggørelse i betænkningen, hvor der er redegørelser for, hvad man forudsætter og forventer i den henseende. Det gælder handelsministerens bekendtgørelse om, at reglerne skal forhandles forud med organisationerne, og det understreges, at disse bestyrelsesmedlemmer har præcis de samme rettigheder og pligter som alle andre bestyrelsesmedlemmer, f. eks. om tavshedspligt, strafansvar, inhabilitetsbetingelser og erstatningsansvar. Endelig fremhæves det, at hvor et bestyrelsesmedlem i valgperioden afsættes af dem, der har valgt ham, indtræder suppleanten primært automatisk på posten.

Jeg synes også, det er væsentligt at pege på, at af de opklarende bemærkninger i betænkningen fremgår det, at der, som loven nu udformes, er en minoritetsbeskyttelse i den forstand, at en eventuel minoritetsgruppe blandt arbejdstagerne altid vil have mulighed for at vælge den ene af de to bestyrelsesmedlemmer, når de udgør en gruppe på én mere end en tredjedel. Man kan så diskutere frem og tilbage — og det har været gjort — om denne grænse er rimelig. Men når det drejer sig om valg af to medlemmer og man så har sikkerhed for den ene tredjedel af dem, der skal vælge, synes jeg, det er en ganske rimelig afgrænsning.